
Krstna uprizoritev predstave Tih vdih

RADIO SLOVENIJA 1, 30.11.2018, **DOGODKI IN ODMEVI**, 15.52

UROŠ BADOVINAC (voditelj): Na velikem odru Mestnega gledališča ljubljanskega so sinoči premierno uprizorili novo, po njihovem naročilu napisano igro Nejca Gazvode. Pisatelj, dramatik, gledališki in filmski režiser Gazvoda je za to gledališč že pred leti napisal Menjavo straže, ter kriminalno nadaljevanko Vranja vrata. Krstno uprizoritev novega besedila je režiral sam, sinočnjo premiero si je ogledala Staša Grahek.

STAŠA GRAHEK (novinarka): V središču Tihega vdiha je slovenska družina, ki se zbere leto po očetovi smrti. Družinsko srečanje, mamu in tri odrasle otroke pahne v soočenje z nekdanjimi načrti in pričakovanji, ki so zdaj bolj ali manj neuresničeni in neizpolnjeni tudi zaradi gospodarske krize. Stiske s katerimi se soočajo niso neobičajne in tudi ne usodne. Gazvoda z njimi ne reže do krvi, do bolečine ali vsaj do nelagodja pa vseeno. V ozračju bolj ali manj pasivne agresivnosti in zadržanih izbruhov se družinski člani in njihovi bližnji obmetavajo z besedami, ki pogosto zadenejo v živo, večkrat pa silijo tudi na smeh. Da je avtor besedila hkrati tudi režiser predstave se je pokazalo kot pametno in ustvarjalno smiselna odločitev. Nejc Gazvoda je svojo slovensko družino približal gledalcem kot figure v hišici za punčke v kateri nasprotje med ličnim ambientom in prevladujočim nelagodjem poudarja neustavljivo kapljanje vode skozi strop. Pomanjkanje pravega dogajanja in mestoma zastajajoče dialoge v katerih je o preskromni temi povedanih preveč besed, so zelo uspešno uravnotežile tri izjemne igralske stvaritve, ki so vse tri in vsaka posebej zarisale celoten lok od komičnega do skoraj tragičnega. To so bili frfotava in malce žalostna Tjaša Železnik kot Maja, Matej Puc kot ustrežljivi in nekoliko nesrečni Janez, ter Jure Henigman kot zajedljivi in boleče pasivni Marjan.